

**Kofod-Svendsen (KrF):**

Kristeligt folkeparti har aldrig råbt højt i begejstring over lovforslaget om bunden opsparing. Vi har også påpeget, at det rammer familier med én indtægt uheldigt, men vi vil samtidig sige, at det er jo et led i en helheds-løsning, og dér mener vi ikke at man kan pille en enkelt del af helheden ud og så fjerne dette enkelte forslag.

Og så glæder vi os over, at der er indgået forlig om en skattereform, som skaber en retfærdigere beskatning, end det var tilfældet, da dette lovforslag blev vedtaget.

**Dohrmann (FP):**

Indledningsvis vil jeg gerne takke ordførerne, både dem, der har tilsluttet sig forslaget, og også dem, der er gået imod. Hvorfor jeg mener, at de sidste også fortjener en tak, skal jeg vende tilbage til.

Men ud over de bemærkninger, vi har skrevet til lovforslaget, findes der tre hovedbegrundelser for, at fremskridtspartiet har fremsat dette forslag. Den første er, som flere ordførere i øvrigt har nævnt, at loven om bunden opsparing virker meget, meget uretfærdigt, og dertil kommer så, at vi så tit herinde i folketinget har talt om det uheldige i at lovgive med tilbagevirkende kraft. Den bundne opsparing er egentlig et af de groveste eksempler, vi har oplevet. Den lovgivning, som her blev vedtaget, var nemlig med tilbagevirkende kraft, også så det ramte helt, helt ved siden af. Vi ved jo, at de, der ikke havde sørget for at få nogle gode fradrag i indkomståret 1984, lige pludselig fik en ekstra regning tilsendt fra skatteministeren. De kunne på ingen som helst måde forudse, at det ville ske, og derfor kom mange i den situation, som de befinder sig i nu, at de lige pludselig ud af deres indkomst i 1985 skal til at finde nogle penge, som de har tjent i 1984, og derved bliver loven vilkårlig og uretfærdig.

Den anden begrundelse, vi har for at fremsætte dette forslag, er, at vi jo har tidligere erfaringer med forslag, vi har fremsat her i folketingssalen med nøjagtig samme indhold. Jeg henviser til det lovforslag, vi fremsatte den 20. februar 1975, også om bunden opsparing. Det skal siges, at tilslutningen til vores forslag i dag har været større, end den var dengang, for dengang oplevede vi

nemlig et næsten enigt folketing. Altså, det skal siges til de konservatives ros, at dengang støttede de vores forslag om at ophæve den bundne opsparing, men ellers blev vi mødt af et stort, stort flertal, som sagde nej. Og hvad skete der så? Jo, kort tid efter kom regeringspartierne med et forslag om, at loven skulle ophæves, og det kunne vi selvfølgelig støtte, men hykleriet kom jo også dengang til fuld udfoldelse, for da var der jo, så vidt jeg erindrer, et fuldstændig enigt folketing, som vedtog at ophæve loven om den bundne opsparing. Og hvis det samme skulle ske denne gang, at f.eks. regeringspartierne kommer løbende med vores forslag og det, der skete dengang, gentager sig, således at loven bliver ophævet og folk får udbetalt deres allerede indbetalte beløb, ja men så er vi glade og tilfredse. Blot trist, at der måske skal gå et par måneder ekstra. Men det er da bedre, end at det blot får lov til at løbe videre, og at folk skal have deres penge konfiskeret i op til flere år.

Den tredje begrundelse for, at vi har fremsat forslaget, er jo, at det virker meget, meget besynderligt, at på trods af, hvad vi nu har hørt regeringspartiernes ordførere sige her i dag, er det jo ikke usædvanligt, at når man deltager i møder, først og fremmest ovre i Jylland, så generer medlemmer af regeringspartierne sig jo ikke for at stå op og sige, at denne lov måske var uheldig og måske aldrig burde have været gennemført.

Altså, én ting er, at man vedtager en lov – og vi kan være politisk uenige om indholdet af den – men må vi ikke gerne efter de ordførertaler, regeringspartierne har holdt her i dag, slippe for at møde det hykleri, at når man deltager i møder ude omkring i landet, så går man og sætter et stort, stort spørgsmålstegn ved, om denne lovgivning overhovedet skulle have været vedtaget. Regeringspartierne har med deres holdning her i dag tilkendegivet, at de mener, det var en god lovgivning, der blev gennemført. De har tilkendegivet, at de ikke agter – i hvert ikke fald foreløbig – at ændre den, og derfor så synes jeg, at regeringspartierne, når de næste gang holder møde i deres såkaldte koordinationsudvalg, skulle blive enige om at indskærpe alle regeringspartiernes medlemmer, at man holder op med at rejse rundt og foregøgle noget andet end det, man egentlig mener.